

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.469/2016/3.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2016. szeptember 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2016. április 28. napján kihirdetett 26.B.562/2015/25. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott tekintetében annyiban változtatja meg, hogy a Debreceni Járásbíróság 34.B.1832/2014/40. számú ítéletével e vádlottal szemben alkalmazott 3 (három) év próbára bocsátást megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás

I.

A Debreceni Törvényszék Mezei János I.r. vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) miatt a Debreceni Járásbíróság 34.B.1832/2014/40. számú ítéletével a testi sértés büntettének kísérlete miatt jogerősen kiszabott 3 év próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezése mellett 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I.r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte az I.r. vádlottat az eljárás során felmerült és rá vonatkozó bűnügyi költség viselésére.

II.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

Az ügyész nem élt jogorvoslattal, az ítélet a garázdaság büntette miatt pénzbüntetésre ítelt II.r. vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.261/2016/1-I. számú átiratában I.r. vádlottat érintően az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárást követően megalapozott tényállást állapított meg. Törvényesen vont következtetést az I.r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A büntetés is tett arányos és a törvénynek megfelelnek a járulékos ítéleti rendelkezések is.

I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen egyrészt kifejtette, hogy a cselekménysor első részében, a helyes tényállás szerint II.r. vádlott támadt rá védencére, aki jogos védelmi helyzetbe került, ezért részbeni felmentése indokolt. A már az utcán történt, második cselekményrész tekintetében az orvosszakértői bizonyítást hiányosnak, a szakvéleményt ellentmondásosnak tartva a szakértői bizonyítás kiegészítésére, az orvosszakértő meghallgatására és másik szakértő kirendelésére tett indítványt. Álláspontja szerint az I.r. vádlott terhére legfeljebb a súlyos testi sértés büntettének kísérlete állapítható meg, mely enyhébb minősítés alapul szolgálhat a büntetés lényeges enyhítésének, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazásának.

Az I.r. vádlott a védelmében előadta, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, egyben megbánását hangoztatta.

III.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére a Be. 361. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülést tartott.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése és a Be. 349. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott vonatkozásában teljes terjedelemben felülbírált. A törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan relatív hibát, mely a bizonyítás törvényességét érintené, illetve az érdemi felülbírálatot kizárná.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó.

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat részletesen vizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Számba vette a terheltek vallomásait, a vádbeli eseményekről érdemi információt szerző tanúk vallomását, az orvosszakértői véleményt, a helyszín adatait és a releváns tárgyi és okirati bizonyítékokat is. A tényállás a bíróság által gondosan mérlegelt személyi és tárgyi jellegű bizonyítékok tükrében kétséget kizáróan bizonyított. A vizsgált és megalapozottan elfogadott bizonyítékok perrend által megkívánt kölcsönhatása rögzíthető. Nem osztotta a másodfokú bíróság az I.r. vádlott védőjének hivatkozását, miszerint a tényállás sérülései tekintetében az orvosszakértői bizonyítás ellentmondásai miatt megalapozatlan. A szakértői ugyanis írásban és a tárgyaláson valamennyi lényeges, a büntetőjogi felelősség szempontjából releváns szakkérdésre megnyugtató, természettudományos módon megfelelően megindokolt, alapos választ adott. A tényállás megalapozatlanságának hiányában további bizonyításra nem volt törvényi lehetőség, ezért a védő indítványa eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést I.r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság az ítélet 14-15. oldalán igen részletes és alapos indokolást adott a cselekmény minősítéséről, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett. A törvényszék elsődlegesen hibátlanul fejtette ki, figyelembe véve a Kúria 4/2013. számú Büntető Jogegységi határozatában foglaltakat, hogy milyen okok folytán nem állapítható meg jogos védelmi helyzet I.r. vádlott javára. E terhelt ugyanis együtt a kölcsönös dulakodás során maga is a jogtalanság talajára került, irányadó ez mindkét fő cselekményrészre. A tettegességet elfogadó, a kölcsönös verekedésben résztvevő alany alappal nem hivatkozhat a töretlen bírói gyakorlat szerint jogos védelemre.

A törvényszék azt is kifogástalanul indokolta meg, hogy a késsel sérülést okozó I.r. vádlott terhére az eshetőleges szándékkal elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete róható. A testi épség megsértése kapcsán a szándék egyenes, míg az életveszélyes eredmény tekintetében eshetőleges volt. Az elsőfokú bíróság gondosan vizsgálta azt is, hogy e vádlott cselekménye miért nem valósította meg az emberölés büntettének kísérletét. Az elkövetés módja, a kifejtett erőbehatás, a sértő mozdulatok kaszáló jellege, a komolyabb sérülések hiánya valóban kizárják az eshetőleges ölési szándékot, amint azt a törvényszék részletesen kiemelte a 14. oldal 3. bekezdésében. Összegezve, a cselekmény minősítése törvényes, megváltoztatásának nincs törvényi alapja, erre figyelemmel nem értett egyet a másodfokú bíróság a védővel, miszerint az I.r. vádlott cselekménye enyhébben, súlyos testi sértés büntettének kísérleteként minősül.

A védői érvelésre az ítéletábra megjegyzi, hogy az egységes cselekménysorban a tényállás első részében írt, nem vitásan garázda magatartás miatt az elsőfokú bíróság nem állapította meg az I.r. vádlott bűnösségét, így értelemszerűen felmentésnek sincs helye. A követett ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a másodfokú bíróság, különösen a motívum azonosságából eredően nem látott indokot arra, hogy az I.r. vádlott cselekményét külön gazdaságnak is minősítse. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a bűnhalmazat látszólagos, ezért csak a súlyosabb büntetési tétellel fenyegetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében törvényes az I.r. vádlott bűnösségének megállapítása.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően helyesen feltárta - azok csak annyiban igényelnek pontosítást, hogy nem a büntetőeljárás hatálya, hanem a próbaidő alatti elkövetés súlyosít - és I.r. vádlottal szemben a büntetési tétel középértékétől az alsó határ felé indokoltan eltérve a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő, tettarányos büntetést szabott ki. E büntetés szükséges, egyben elégséges a büntetési célok érvényre jutásához. A büntetés túl szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítésére nincs alap, ezért a másodfokú bíróság az enyhítést célzó védelmi fellebbezést nem találta alaposnak. Az I.r. vádlott próbaidő alatt, közterületen követte el garázda módon az erőszakos bűncselekményt. Ilyen körülmények mellett - szemben a védői érvekkel - enyhébb büntetés, esetleg feltételes elítélés alkalmazásának nincs helye.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontjának előírásától eltérve nem rendelkezett a korábbi ügyben alkalmazott próbára bocsátás *megszüntetéséről*. A bíróság a 3 év próbára bocsátásról szóló rendelkezést ugyan hatályon kívül helyezte, azonban dönteni szükséges az intézkedésnek a halmazati büntetés kiszabását megalapozó megszüntetéséről is, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta. A törvényszék egyébként tévesen utalt a Btk. 66. § (1) bekezdés b) pontjára, mert jelen esetben az a) pontba foglalt perjogi helyzet áll fenn, ugyanis a próbára bocsátottat a próbára bocsátás (jogereje: 2015. december 1-je) előtt (2014. március 9-én) elkövetett bűncselekmény miatt ítélte el a bíróság a próbaidő alatt és nem a próbaidő alatti elkövetésről van szó.

Az ítélet egyéb rendelkezései mindenben megfelelnek a törvénynek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában a szükséges részben - a próbára bocsátás megszüntetése kapcsán - a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2016. szeptember 26.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

Dr. Háger Tamás sk. . Gömöri Olivér sk.
előadó bíró bíró

ZÁRADÉK: A Debreceni Törvényszék 26.B.562/2015/25. számú ítélete I.r. vádlott tekintetében a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2016. szeptember 26.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő